

Demokratik Kitle Örgütü Olarak Türk Tabipleri Birliği

M. Sezai Berber*

Her ne kadar benden “sivil toplum örgütü” deneyimimden dolayı bir görüş yazmam istenmişse de, bir dönem Merkez Konseyi’nde ve çeşitli organlarında çalıştığım Türk Tabipleri Birliği (TTB), sivil toplum örgütü görevlerini batıdaki anlamı ile yerine getirmekle birlikte, sivil toplum kuruluşu adı ile değil, kendisini “Demokratik Kitle Örgütü” olarak tanımlamaktadır.

Diğer yandan TTB 6023 sayılı kanunla kurulmuş “kamu kurumu niteliğinde meslek birliği” dir. Kamu kurumu niteliğindeki diğer meslek birlikleri: Türkiye Barolar Birliği (TBB), Türk Mimar Mühendis Odaları Birliği (TMMOB), Türk Eczacıları Birliği (TEB), Türk Diş Hekimleri Birliği (TDHB), Türk Veteriner Hekimleri Birliği (TVHB) ile Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği (TÜRMOB)’ dir. TTB, bu gibi kanunla kurulmuş olan meslek birlikleri arasında en “sivil” duran örgütlerden birisidir. Bu birlikler devletle ve özel teşebbüsle mesafelerini kendine göre belirlemektedir. Örneğin baroların her adliye binasında odası bulunmakta ve giderleri kamu tarafından karşılanmaktadır.

Bir kamu kuruluşu niteliğinde meslek birliği olmakla beraber TTB’nin birincil maddi kaynağı üyelerinin odalarına ödedikleri aidatların bir oranının merkeze gönderilmesi (gönderilirse) ile edinilen paydır. İlke olarak TTB üyelerinden gelen aidatlarla çalışmalarını sürdürmeyi amaçlamaktadır. Hükümetten hiçbir yardım almaz. Ayrıca “ İşçi Sağlığı ve İşyeri Hekimliği” kursları da TTB ve odalara önemli ölçüde kaynak sağlamakla birlikte son dönemde Çalışma Bakanlığı’na bu kaynak kesilmeye çalışılmaktadır.

Sivil Toplum Kuruluşu dendiğinde sıklıkla Avrupa Birliği ve benzer uluslararası kuruluşlardan alınan projelerden kaynak sağlanması akla gelmektedir. Hatta son yıllarda bazı dernek ve vakıfların sadece bu amaçla kurulduğunu söylemek hatalı olmaz.

*Dr., Psikiyatri Uzmanı. Sağlık Bakanlığı Dışkapı Hastanesi. e-posta: sezaiberber@gmail.com

Önceden kurulan bazı birlik, vakıf ve derneklerin çalışmalarını Avrupa Birliği fonlarından gelecek desteğe göre yönlendirdiklerini görebiliyoruz. TTB proje konularına mesafeli durmaktadır, Avrupa Birliği ve diğer kuruluşlardan aldığı ya da ortak olduğu proje sayısı çok azdır. TTB, tarihi boyunca gücünü devlete yakınlığından değil, emekten ve bilimden almış ve muhalif kimliği ile tanınmıştır.

TTB Türkiye'deki hekimlerin örgütlü sesidir. Anayasal güvence altında, 6023 sayılı yasa ile kurulmuş kamu kurumu niteliğinde bir kuruluştur ve ülkedeki hekimlerin %80'i (83.000) üyedir. Hekim sayısının 100'ü aştığı 65 ilde yerel örgütlenmesi olan tabip odası vardır. Türk Tabipleri Birliği'ne üyelik serbest çalışan hekimler için zorunlu olmakla birlikte, halen üyelerinin yarısı, kamuda çalışan ve üyeliği zorunlu olmayan hekimlerdir.

Türkiye'de hekimlerin ilk resmi örgütlenmeleri 19. yüzyılın ortalarından itibaren başlamıştır. 1827 tarihi, tıp eğitimi ve dolayısıyla çağdaş hekimlik için önemli bir tarihtir. O yıl İstanbul'da "Avrupa usullerinde" hekim yetiştirmek üzere bir tıp okulu açılmıştır. 1838'de Cerrahane açılmıştır. İlk tıp cemiyeti 14 Şubat 1856'da Türk Tıp Cemiyeti adıyla kurulmuştur. Bu, hekimleri bir araya getiren bir örgütlülük adımıdır ve önemli etkileri olmuştur. Örneğin, 1870 yılından sonra tıp eğitiminin Türkçe yapılması girişiminde etkin rolü almıştır.

Türkiye'de hekimler örgütlülük içinde olmasalar da özgürlükler konusunda her zaman öncü olmuşlar ve bu nedenle de sıklıkla cezalandırılmışlardır. Örneğin, 1897 tarihinde Sultan Hamid'in Tıbbiye'de isyan edilmesi üzerine pek çok tıp öğrencisi ve hekim Fizan'a sürülmüştür. Yine henüz öğrenci iken Tıbbiye'nin öncülüğünde kurdukları İttihat ve Terakki Cemiyeti (1892) ile tıp öğrencileri padişahlığı sarsmışlar ve 1908'de Meşrutiyetin ilanını sağlamışlardır.

Türkiye'de tabip odaları Etibba Odaları adıyla "Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair 11 Nisan 1928 tarih ve 1219 sayılı kanuna müteferri Etibba Odaları Nizamnamesinin Madde-i Muakkatesi ahkamına tevfikan" kurulmuşlardır. İllerde tabip odası kurulmakla birlikte henüz merkezi yapı kurulmamıştır.

Tabip odasının kurucu başkanı Tevfik Salim Paşa, Kurtuluş Savaşında önemli katkılar yapmış bir "muallim"dir. İstanbul'dan Anadolu'ya giden hekim kafilesi içinde olan İstanbul Harbiye Nezareti Sıhhi Harp Tarihi Komisyon Başkanı Tevfik Salim Bey Ankara'da Sıhhiye Başkanlığı'na getirilmiş, Ocak 1921'de görevden alınmıştır. Tevfik Salim Paşa yetenekli, deneyimli, başarılı ve örgütlülüğe yatkın bir kişilik olduğunu ve

medikopolitik konulara ilgisini yalnızca Etibba Odası kurucu başkanlığı ile değil, Belediye Meclisi üyeliği yaparak da göstermiştir. Tevfik Salim Paşa daha sonra Sağlam soyadını alan Prof. Tevfik Sağlam'dır ve ülkemizin önemli bilim ve tıp adamlarından biridir.

Birinci ve İkinci Dünya Savaşları hekim örgütlenmesini etkilemiştir. 1. Dünya Savaşı sonrası kurulan Etibba odaları merkezi olarak çalışmamıştır. 2. Dünya Savaşı sonrası toplumun ve hekimlerin gereksinmesine ve Sağlık Bakanlığı'nın hekimlere karşı tutumunun sonucu olarak merkezi bir hekim örgütüne gereksinim duyulmuştur.

Bu gereksinim ve çalışmaların sonucu olarak 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunu 23.01.1953 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu yasa, Türkiye sınırları içinde serbest veya resmi vazifeli asker,sivil tabip ve dış tabiplerini içine alan TTB yasasıdır. TTB, sınırları içindeki hekim sayısı 100'ü aşan illerde kurulan odaların federatif yapısıdır. Oda genel kurulları Mart ve Ekim ayında yılda iki kez toplanır, seçime uzaklık nedeniyle katılamayanlar mektupla oy kullanır. Her zamanki gibi Bakanlıkta hazırlanıp TBMM'den geçen bu yasaya göre TTB'nin merkezde bir Yüksek Haysiyet Divanı vardı ve 12 asil üye ile 3 müşavirden oluşuyor ve Ankara'da Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığında toplanıyordu. Yasaya göre TTB Merkez Konseyi'nin çalışma yeri İstanbul'dur. 5 hekim ve 2 dış hekiminden oluşur. 1953 yılında yayınlanan Sağlık Dergisi'nin 2. sayısında "TTB kanununun yürürlüğe girdiği ve 7 Mart 1953 günü Birlik Merkez Konseyi, Yüksek Haysiyet Divanı ve Murakıplar için 5 tabip ve 5 dış tabibinin İstanbul'da bölge Etibba odasında temini yapılacaktır" duyurusu yer almıştır.

1953 – 1961 yılları arasında 8 yıl (4 dönem) TTB başkanlığı yapan TTB Merkez Konseyi Kurucu başkanı Doç. Dr. Ahmet Rasim Onat, Dahiliye Şefi olarak 250 uzman yetiştirmiş başarılı bir akademisyendi. Ayrıca İlk Türk Hekimi olarak girdiği Dünya Tabipler Birliği Yönetim Kurulunun 1957 – 58 yıllarında başkanlığını yaptı. Döneminde hekimlerin sosyal durumlarıyla ilgili çalışmalar yürüttü. Menderes hükümetinin doktorları kısıtlayan narh kanununa başarıyla karşı koydu. Türk hekiminin sosyoekonomik yönünü ülkemizde ilk kez ele alan geniş bir raporu Türk Tıp Kongresine 1958'de sundu. TTB başkanı sıfatıyla Türkiye'yi, Dünya Tıp Birliği Konseyi'nde uzun yıllar delege olarak temsil etti. 1957 yılında bu birliğin toplantısının İstanbul'da yapılmasını sağladı, İstanbul Bildirgesi (Çatışma Durumlarında Hekim Tutumu) o zaman yayınlandı. Toplantı özel izinle Yıldız Köşkünde yapıldı. TTB'nin taban fiyat belirlemesi (asgari ücret) Dr. Onat zamanında başlamıştır. İradesine düşkün

bir kişi olarak 10 yıl el sürmediği, bıraktığı sigaraya, TTB faaliyeti ile ilişkili olarak tekrar başlayıp, 2-3 paket içmesi TTB çalışmasının zorluğunu açıklar.

14. Büyük Kongre 1965 yılında yapıldığında, delegeler “Bakanlığın Türk Hekiminin karşısında daima kale gibi durduğundan” yakınmışlar, hekimlerin dertlerinin çok olmasına karşın, Sağlık Bakanlığı’nın ilgisiz olduğunu söylemişlerdir. Aynı Kongrede konuşan Prof. Dr. Rasim Adasal “profesyonel futbolcuların bile sendikası var, bizim yok, bu suçsa bizim” demiş, özlük haklarına ilgisizlikten yakınmıştır.

TTB Merkez Konseyi’nin 1966 yılından sonra çok uzun bir döneme damgasını vuran başkanı Dr. Erdal Atabek’tir. Dr. Atabek, seçildiği kongredeki konuşmasında, “*TTB’nin son yıllarda gerçekleri daha iyi değerlendirdiğini; ancak hekimlik gerçeği ile memleket gerçeklerinin birlikte değerlendirilmesi ile başarıya ulaşılabileceğini söylemiş, hekim özlük hakları ve halk sağlığının tam sağlanması konusunda çalışacaklarını*” belirtmiştir. 1977’deki Büyük Kongre’de merkezi bir yayınla Merkez Konseyi faaliyetlerini duyurma kararı alınır. *Toplum Hekim* böyle doğar. O dönemde TTB; genel sağlık sigortası, sendika hem de grevli toplu sözleşmeli sendika ve insan hakları konularını yayınlarında sürekli işler. “*Demokratik Üniversite*” der, “*1 Mayıs yasal*” der, “*silahlanmaya hayır*” der, çok yoğun, etkin bir çalışma yürütür. TTB önceliklerini; demokratik haklar ve özgürlükler, halk sağlığı, hekim hakları ve yararları, tıp eğitimi ve sağlık hizmetinin denetimi olarak belirlemiştir.

1980’li yıllarda askeri müdahale ile birlikte bazı odalar ve İstanbul Merkez Konseyi kapatılır, tüm evraklara el konur. Yönetim 141 ve 142’ye muhalefetten Diyarbakır’da yargılanır. 1980 sonrası MGK’nın sağlık alanındaki çalışmalarına TTB dört temsilci gönderir, 6023 sayılı yasa 1983 yılında 65 ve 83 sayılı kanun hükmünde kararname ile 2 kez değişikliğe uğrar. Bu değişiklikler merkezin Ankara’ya alınması, asker hekimlere üye olma yasağı, kamuda çalışana üye olma zorunluluğunun kaldırılmasıdır. Ayrıca odaların gözetimi, idari ve mali denetimi Sağlık Bakanlığı’na verilir.

1984 yılında artık Ankara’da oturma zorunluluğu olan Merkez Konseyi üyelerini de seçecek Büyük Kongre toplanır ve Merkez Konseyi seçimleri yapılır. Prof. Nusret Fişek TTB örgütünün 7. başkanı olur. Prof. Nusret Fişek’in kişiliği ve birikimi Merkez Konseyi çalışmalarına yansımıştır. Halkın sağlık hakkı, sağlık hizmetinin kamu görevi olarak algılanması, hekim haklarını elde etmekte birlik ve beraberliğin önemini hep vurgulamış ve pek çok görüşü TTB’nin temel ilke ve amacı olmuştur. Sağlık Hizmetleri

Temel Yasası, Zorunlu Hizmet Yasaları TTB'nin bu dönemine rastlar. 1987-88 yıllarının geniş hekim eylemliliği örgüte canlılık katmıştır. 4 Eylül 1988'deki TTB Temsilciler Meclisi'ne geniş bir katılım olmuş ve "*hekimlik onuru ve özlük hakları bildirgesi*" yayınlanmıştır.

1986 yılında dış hekimleri, 3224 sayılı yasayla yeni kurulan Türk Dış Hekimleri Birliği içinde yer almak üzere TTB'nden ayrılmışlardır.

Bu dönemde artık hekim sayısındaki artış önemli bir belirleyici olmaya başlamıştır. Hekimler arasında farklılıklar ve sayısal artış rekabeti körüklemiş, hekimler "saygınlık yitimi" endişesini daha çok duymaya başlamışlardır. İşte hekimler, belki de kaygıyla odalarını daha çok akla getirir oldular. Özellikle iktidarlardan umudu kesen hekimler TTB'ye sarılmayı düşündüler. "*Oda bizim için yapsın*" yerine yeni bir heyecan yakaladıkları Tabip Birliği'nde varolmak istediler. Bu nedenle de iktidarlar tarafından ciddiye alınıp, potansiyel bir tehlike olarak görülmeye başladılar. Yani sivil bir muhalefet odağı olarak kabul edildiler. 1990 yılında TTB Merkez Konseyi'nin 38. Büyük Kongre'ye hazırladığı tartışma metnine göre: TTB'ne; "*Nasıl Bir Türkiye? Nasıl Bir Sağlık Politikası? Nasıl Bir TTB?*" soruları sorulacaktır. Bu üçü birbirinden ayrılamaz. Temmuz 1988 – Haziran 1990 döneminde büyük bir sıçrama gösteren *TTB İşçi Sağlığı* ve *TTB Pratisyen Hekim* etkinliklerinin sürükleyici etkisi ile TTB Merkez Konseyi'nce yürütülen etkinliklerin hacmi olağanüstü boyutlara ulaşmış bulunmaktadır.

Yazar Tanıl Bora tarafından yapılan bir değerlendirmeye göre; 1990 yılı sonrası TTB Demokratik kitle örgütleri topluluğunun oluşturduğu politik kamuoyu nezdinde, son derece olumlu bir imajı vardır. Birçok demokratik kitle/meslek örgütü büyük ölçüde bir yöneticide ya da başkanda simgeleşmiş iken, TTB'nin bunu aşmış bir görüntüsü olduğu göze çarpmaktadır. Daha düzenli, daha sistematik, daha program bazında, daha ayrıntılar düzeyinde politika üretebildiği, kitle–meslek örgütleriyle kıyaslanmayacak ölçüde fazla insanı seferber edebildiği gözlenmektedir. Bütün demokratik kitle örgütlerinin birlikte bir şey yapmak, bir platform faaliyeti oluşturmak gibi yönelimlerde mutlaka TTB'nin o işteki katılımı, hatta bazen öncülüğü aranmaktadır.

2006 yılında Türk Tabipleri Birliği Yasası'nın kimi maddelerinde değişiklikler yapılmıştır. Merkez Konseyi'nin yapısına yönelik değişiklik sonucu üyelerin Ankara'da oturma zorunluluğu kaldırılmış ve üye sayısı 7'den 11'e çıkarılmıştır. 2006 sonbaharında yapılan 55. TTB Büyük Kongre'sinde alınan bir kararla da "*...Bu amaçla, bir sonraki genel kuruldan itibaren geçerli olmak üzere TTB kurullarında her iki cinsin*

%40'dan az olmayacak şekilde yer alması için iç düzenlemeleri yaparak yerine getirici önlemleri alma konusunda TTB Merkez Konseyi'nin görevlendirilmesine oyçokluğuyla karar verildi' denilmektedir.

TTB tarihi bölümünü, bugünün TTB tutumlarının tarihsel köklerini anlama açısından önemli bulduğum için biraz uzun tuttum. Burada hekimlerin ve TTB'nin kendi çıkarlarının önüne toplum çıkarlarını koyabilmesi, iktidarlarla mesafeli duruşu ve muhalif tutumu, her zaman ezilen yoksul kesimlerin gereksinimlerini gözetmesi, mağdurlarla dayanışma içinde olması ve bunları yaparken bilimsel tutum ve ilkeli bir etik duruşu bulunmaktadır.

Bu tutum, Birleşmiş Milletler Kararı haline gelen İstanbul Protokolü son toplantısının 1999 yılında yapılması gibi, 1957 yılında Dünya Tıp Birliği toplantısının İstanbul'da yapılmasını sağlamasından bu tarafa, İşkence, Açlık grevi, Ölüm Orucu, Çatışmalı Durumlarda Hekim Tutumu, Etik ve İnsan hakları konularında birçok ülkenin Tabip Birliğinin saygıyla izlediği çalışmalara zemin hazırlamıştır.

Kuruluşundan bu tarafa TTB'de Sağlık Bakanlığı ve Üniversitelerle kıyaslanamayacak düzeyde bilgi üretilmiştir. TTB, çeşitli kol ve komisyonların çalışması yanında İşçi sağlığı, Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu, Mezuniyet sonrası sürekli tıp eğitimi ve Eğitimin kredilendirilmesi alanlarında yoğun emek birikimine sahiptir. TTB bu birikimi, 65 odası ve her birinde onlarca kişinin çalıştığı Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu, Asistan Hekimler Eşgüdüm Kurulu, Pratisyen Hekimler Kolu, Tıp Öğrencileri Kolu, Olağan Dışı Koşullarda Sağlık Hizmetleri Kolu, Halk Sağlığı Kolu, İşçi Sağlığı ve İşyeri Hekimliği Kolu, Kadın Hekim, Kadın Sağlığı Kolu, Eğitim Kurulu, Kredilendirme Kurulu, Etik Kurul, Çocuk İstismarı ve İhmali Duyarlılık Grubu, Bilişim Grubu, Sağlık ve Politika Çalışma Grubu, Hekime Yönelik Şiddet Çalışma Grubu, İstanbul Protokolü Grubu, İstihdam Çalışma Grubu, Hekimlerin Yaşam ve Çalışma Koşulları Grubu, Spor Hekimliği Grubu gibi kurulu kol ve komisyonları ile sağlamaktadır.

Ayrıca, TTB'nin çıkardığı yayınlar, hekim kitesine ulaşmada ve stratejisini oluşturmada önemli araçlardan birisidir.

Toplum ve Hekim: 1978 yılından beri iki ayda bir yayınlanmaktadır, hakemli bir dergidir, özellikle halk sağlığı alanında öncüdür. Dünyada ve Türkiye'de sağlık alanında stratejilerin, teori ve pratiğinin tartışıldığı emek yoğun bir dergidir. Reklam almaz, konsey üyelerine dahi ücretlidir.

Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi (STED): 1992 yılından beri ayda bir yayınlanır, hakemlidir. Amacı özellikle pratisyen hekimlerin mezuniyet sonrası eğitimine destek vermektir. İlaç endüstrisinden destekle basılır ve dağıtılır, isteyen tüm hekimlere ücretsiz gönderilir.

Tıp Dünyası: 1991 yılından beri 15 günde bir yayınlanır, üyelerini güncel konularda bilgilendirmek amacı ile ücretsiz dağıtılır.

Mesleki Sağlık ve Güvenlik Dergisi (MSG): Hakemlidir, İşçi Sağlığı ve İşyeri Bülteni'nden Mesleki Sağlık ve Güvenlik Dergisi'ne geçiş, alandaki birikimleri ölçüsünde gerçekleşmiş olup ilk sayısını 2000 yılı Ocak ayında çıkarmıştır.

TTB, *Dr. Nusret Fişek Halk Sağlığı Ödüllerini* ve *Dr. Behçet Aysan Şiir Ödülünü* vermekte, TTB-STED Fotoğraf Yarışması'nı düzenlemektedir.

Faaliyetlerinde, diğer demokratik kitle örgütleriyle güç birliğine önem veren TTB, dönem boyunca sıklıkla TMMOB, KESK ve DİSK ile bir arada etkinlikler düzenlemiştir. Kriz ve 1 Mayıs gibi gündemlerin yanı sıra işçi sağlığı ve güvenliği alanında da ortak açıklamalar yapılmıştır. Sağlık alanında ise Türk Tabipleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, Türk Dişhekimleri Birliği, Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası, Devrimci Sağlık-İş ve Türk Hemşireler Derneği ile ortak değerlendirme ve süreç içerisinde birlikte program geliştirmek öncelenmiştir. Özlük hakları alanında yürütülen faaliyet SES ve Dev Sağlık-İş'le birlikte programlanmıştır. Türk Tabipleri Birliği toplumsal bir sorumlulukla krize karşı emeği savunan ve emeğin taleplerini karşılayan politikaların izlenmesi için olabilecek en geniş birlikteliklere katkı sunmaya çalışmaktadır.

1990 yılından beri görevde bulunan ve faaliyetlerini başarıyla gerçekleştiren "Etkin Demokratik TTB Grubu (EDTTB)" ilke olarak tüm üyelerinin çalışmalara aktif olarak katılımını hedeflemiştir. Bu grubun Ankara ve birçok ildeki tabip odasındaki adı "Çağdaş Hekim Grubu", İstanbul'daki adı "Demokratik Katılım Grubu" dur. 20 yılı aşkın sürede görevde kalmasının sırrı TTB tarihinde yukarıda sayılan değerlere sahip çıkabilmesidir. Ancak bu grubun başarısında en ayırt edici noktanın demokratik işleyişinde olduğunu düşünüyorum. Bu grubun özelliği gerek Merkez Konseyde gerekse odalarda aktif çalışan üyelerine kendisinin Merkez Konseyi ya da oda yönetim kurulu üyeleriyle aynı düzlem ve yetkide olduğu duygusu ve hakkını hissettirebilmesidir. Bu hissin yaratılabildiği dönemlerde TTB ve odalarda komisyonlar, kurullar aktif olarak çalışmış, birçok konuda verimli sonuçlar alınmıştır. Bu hissiyatın azaldığı durumlarda

ise yalnızlaşmalar, kişisel hesaplaşmalar nedeni ile bölünmeler olmuş ve bazı odalar kaybedilmiştir.

Etkin Demokratik TTB Grubu'nun adayları olarak seçilen Dr. Selim ÖLÇER, Dr. Özen AŞUT, Dr. Füsün SAYEK ve Dr. Gençay GÜRSOY dönemlerinde TTB daha demokratik, etik ve bilimsel değerlere uygun, her zaman emek güçleriyle birlikte hareket etmeye hazır, üyelerinin ve aktivistlerinin katılımını merkeze alan ve insan hakları konusunda aktif tutum izlemekten çekinmeyen bir çizgi izlemiştir.

TTB Merkez Konseyi ve tabip odası yöneticileri, maaş, huzur hakkı gibi bazı kooperatif ve vakıflarda uygulanan bir ücret almadıkları gibi, sendikalarda profesyonel sendikacılık örneğinde olduğu gibi görevli oldukları dönemde işyerinden izinli sayılmamaktadır. TTB Merkez Konseyi üyeleri ve aktivistleri bu çalışmalarını gönüllü olarak sürdürmekte ve tüm çalışmalarını merkez binasında 9 büro çalışanı, 1 basın danışmanı, 3 hukukçu, 1 mali müşavir ve hizmet alınan 1 bilişim danışmanından oluşan profesyonel kadromuzdan 1 merkez büro çalışanı ile yürütmektedir.

TTB'nin çeşitli organlarında görev aldım, 1996-1998 döneminde merkez konseyi 2. başkanı olarak çalıştım, 2008-2010 Ankara Tabip Odası Büyük Kongre delegesiyim, ancak seçili kurullarda görevli değilim. Bu nedenle son not olarak da TTB'nin işleyişinde bilgi sahibi olunması için, örgüt disiplini ve usul açısından, bu yazının hazırlanması ve son şeklinin verilmesinde TTB Genel Sekreterliği'nin ilgi ve bilgisine başvurulduğunu belirtmek isterim.

Örgütümüzün birçok yazışmasında bitirdiği gibi; Saygı, Sevgi ve Dostlukla...

Kaynakça

Sayek, F. (1998). *Tarihe Giriş*. Ankara: Türk Tabipleri Birliği. *Türk Tabipleri Birliği*

Çalışma Raporu Temmuz 2009. (2009). Ankara.

Türk Tabipleri Birliği Web Sitesi. <http://www.ttb.org.tr>